รายงาน

ประสบการณ์การไปแลกเปลี่ยน ณ Hankuk University of Foreign Studies

สาธารณรัฐเกาหลี ระยะเวลา 2 ภาคการศึกษา

นางสาวญาณิศา ไหมสีเสน 6006611880

คณะศิลปะศาสตร์ สาขาวิชาภาษาอังกฤษ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์

คำนำ

รายงานฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการเรียนแลกเปลี่ยน ณ มหาวิทยาลัยฮันกุ๊กภาษาและกิจการต่างประเทศ (Hankuk University of Foreign Studies) สาธารณรัฐเกาหลี ผ่านโครงการของฝ่ายวิเทศสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ โดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์แก่นักศึกษารุ่นต่อ ๆ ไป โดยผู้เขียนเห็นว่าปัจจุบันบุคคลทั่วไปสามารถเข้าถึงข้อมูลเบื้องต้นในการไปศึกษาต่อ ณ ประเทศเกาหลีใต้ได้ไม่ยาก แต่ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การการใช้ชีวิตในฐานะนักศึกษาแลกเปลี่ยนนั้นยังมีไม่มาก โดยเฉพาะมหาวิทยาลัยฮันกุ๊กที่คนไทยทั่วไปยังไม่รู้จักดี จึงตั้งใจเขียนข้อมูลให้มีความน่าสนใจ ไม่เป็นทางการมากเกินไป คล้ายกับการเขียนบันทึกประจำวัน โดยแบ่งเนื้อหาตามเดือน ตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนธันวาคม ตลอดระยะเวลา 10 เดือน 14 วันของการไปแลกเปลี่ยน

ผู้เขียนขอขอบพระคุณฝ่ายวิเทศน์สัมพันธ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์เป็นอย่างสูงที่มอบโอกาสในการไปแลกเปลี่ยนในครั้งนี้ หากรุ่นน้องท่านใดมีข้อสงสัยเกี่ยวกับการไปแลกเปลี่ยน ณ มหาวิทยาลัยฮันกุ๊ก ประเทศเกาหลีใต้ สามารถติดต่อผู้เขียนได้ที่ earn.yanisa@gmail.com

ผู้จัดทำคาดหวังเป็นอย่างยิ่งว่าการจัดทำรายงานฉบับนี้จะมีข้อมูลที่เป็นประโยชน์ต่อนักศึกษาที่สนใจและต้องการไปศึกษาต่อ ณ ประเทศเกาหลีใต้ในฐานะนักศึกษาแลกเปลี่ยนเป็นอย่างดี

ญาณิศา ไหมสีเสน

กุมภาพันธ์

หลังจากที่เตรียมตัวเรื่องเอกสารทุกอย่างพร้อมแล้ว ก็ถึงเวลาแพ็คกระเป๋า! แนะนำให้เลือกเสื้อผ้าให้เหมาะกับฤดูที่เราไป เนื่องจากต้องเผื่อเวลากักตัว 14 วัน เราจึงต้องเดินทางตั้งแต่ช่วงต้นเดือนกุมภาฯ ซึ่งอากาศยังค่อนข้างหนาว ตอนนั้นพกฮีทเทค เสื้อไหมพรม และแพดดิ้งไปด้วย สามารถกันหนาวได้ดี และเนื่องจากเสื้อผ้าเหล่านี้ค่อนข้างหนา แนะนำให้ใช้ถุงสุญญากาศในการแพ็คเพราะจะสามารถช่วยเพิ่มพื้นที่ในกระเป๋าเดินทางได้เยอะมาก

เราเลือกกักตัวเองกับที่พัก Airbnb ทำให้ต้องจัดการเรื่องอาหารการกินด้วยตัวเอง เราจึงพกเครื่องปรุงไทยไปค่อนข้างเยอะ แต่ถ้าไม่ต้องกักตัวและทำอาหารเอง แนะนำว่าไม่ต้องพกไปก็ได้ เพราะที่เกาหลีมีผลิตภัณฑ์จากไทยขายเยอะมาก ทั้งทางออนไลน์และออฟไลน์ แต่ราคาก็จะแพงกว่า 3 เท่าหรือมากกว่านั้น (ถ้าไม่กังวลเรื่องน้ำหนักขาไป จะพกไปด้วยก็ไม่ว่ากันค่ะ อย่าลืมเช็กอย่างละเอียดด้วยว่ามีอะไรที่เป็นของต้องห้ามบ้าง เพราะการเดินทางข้ามประเทศมีกฎที่เข้มงวดกว่าปกติ)

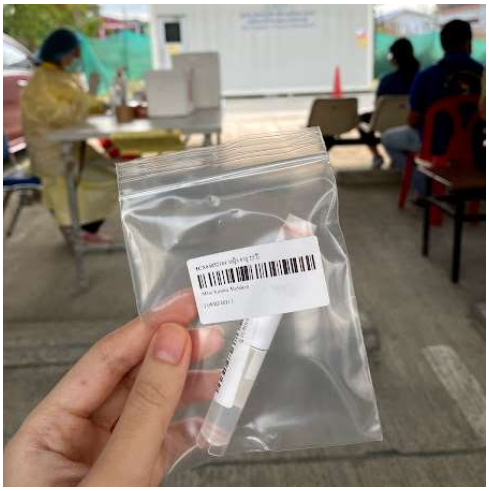

ตรวจโควิดด้วยวิธี PCR TEST ครั้งแรก เอกสารที่ออกต้องเป็นภาษาอังกฤษ มีเลขพาสปอร์ตชัดเจน สายการบินจะตรวจเอกสารเข้มมาก ๆ ส่วนใครที่กลัวเจ็บ ไม่ต้องกลัว เพราะหลังจากนี้ต้องตรวจอีกเป็น 10 รอบ... เจ็บทุกรอบ แต่ทนได้ แป๊บเดียวก็หาย :)

สวัสดีเกาหลี แม้ช่วงโควิดจะทำให้ทุกอย่างยุ่งยากทั้งเรื่องเอกสาร การเดินทาง การกักตัว และอื่น ๆ แต่ก็ไม่ได้ทำให้ความตื่นเต้นน้อยลงเลย ทางเกาหลีมีวิธีการจัดการที่เป็นระบบเรียบร้อยดีมากตั้งแต่ลงจากเครื่อง ดังนั้นไม่ต้องกังวล เราทำได้ ทุกคนก็ทำได้เหมือนกัน

หลังจากที่ลงเครื่องปุ๊บ สนามบินอินชอนก็มี WiFi รองรับปั๊บ สิ่งแรกที่ทำคือการเช็กอุณหภูมิ เป็น 1 องศาที่ฟินมาก ยังจำความรู้สึกที่ลมหนาวกระทบหน้าตอนเดินออกจากอาคารเพื่อไปขึ้นรถได้ดี เป็นความหนาวที่มาจากธรรมชาติจริง ๆ ไม่เหมือนการเปิดเครื่องปรับอากาศที่ไทย... พูดแล้วก็คิดถึง

หากเลือกกักตัวเองจะค่อนข้างมีความลำบากในการสั่งอาหาร เพราะแทบทุกอย่างในเกาหลีต้องใช้เบอร์โทรศัพท์ (ที่ได้รับการยืนยันตัวแล้ว) ดังนั้นช่วงที่ยังไม่มีซิมการ์ดและธนาคารเกาหลี ให้สั่งอาหารหรือของสดผ่านแอปฯหรือเว็บไซต์ที่จ่ายผ่านบัตรต่างชาติได้ อาจจะมีน้อยแต่มีนะ

ขยะที่เกิดขึ้นระหว่างการกักตัวต้องนำไปทิ้งรวมกันทั้งหมดทีเดียวตอนกักตัวเสร็จ เศษอาหารที่เน่าเสียได้ต้องแช่ช่องแข็งเก็บไว้ระหว่างช่วง 14 วัน การจัดการขยะในเกาหลีค่อนข้างยุ่งยาก แต่ไม่ต้องกังวลเพราะจะมีเจ้าหน้าที่ติดต่อมาให้ข้อมูลว่าควรจัดการกับขยะส่วนนี้อย่างไรก่อนเรากักตัวเสร็จ 2-3 วัน

รูปมหาวิทยาลัยรูปแรกที่ถ่ายหลังจากย้ายเข้าหอพัก มหาวิทยาลัยค่อนข้างเล็กมาก แต่ไม่อยู่บนเขา พื้นเรียบทำให้เดินไม่เหนื่อย ต่างจากมหาวิทยาลัยคยองฮีที่อยู่ติดกัน สวยมากแต่เนินสูงสุด ๆ เดินแต่ละทีหอบจนต้องหยุดพักเลย ฮา

หนึ่งในสิ่งที่ต้องทำเมื่อมาเกาหลีคือการถ่ายรูปติดบัตร ร้านนี้คือร้านที่อยู่แถวหน้ามหาวิทยาลัยเราเลย ราคาไม่แพง คุณภาพรูปดีมาก ถ้ามาเกาหลีอย่าลืมถ่ายเก็บไว้นะ

มีนาคม

นอกจากรูปติดบัตรแล้ว ก็มีตู้ถ่ายรูปนี่แหละที่พลาดไม่ได้ ที่ไทยเพิ่งเริ่มมีคนทำธุรกิจแนวนี้ตอนช่วงครึ่งหลังปี 2021 เพราะฉะนั้นช่วงแรกที่เราไปจะยังมีแต่ในเกาหลี ตื่นเต้นมาก รูปนี้ถ่ายกับเพื่อนคนไทยที่มาจากธรรมศาสตร์เหมือนกัน วัฒนธรรมการถ่ายรูปตู้ในเกาหลีแพร่หลายมากโดยเฉพาะในวัยรุ่น บางคนถึงขั้นถ่ายด้วยกันทุกครั้งที่ออกไปเที่ยวด้วยกันเลย!

ร้านเด็ด หรือที่ในภาษาเกาหลีเรียกว่า 맛집 (มัช-จิบ) ที่เราอยากแนะนำทุกคนที่มาเรียนม.ฮันกุ๊กคือร้านที่ชื่อ 왼손우동짜장탕수육 จุดเด่นคือราคาจาจังมยอนชามละ 3,000 วอน ซึ่งถือว่าถูกมากสำหรับการทานอาหารนอกมหาวิทยาลัย ใครได้มาแถวนี้ห้ามพลาด

สำหรับการเรียนวิชาทั่วไปในเทอมแรกนั้น ยังเป็นการเรียนออนไลน์แบบ 100% เพราะตอนนั้นยังไม่มีการฉีดวัคซีนให้บุคคลทั่วไป แต่หลังจากอัตราการฉีดวัคซีนสูงขึ้น ก็มีโอกาสได้ไปเรียนที่ห้องเรียนในเทอมที่สอง เราเรียนวิชาภาษาอังกฤษ นักศึกษาในคลาสจะมีทั้งชาวต่างชาติและเกาหลีอย่างละครึ่ง

ในส่วนของ Korean Intensive Program หรือคอร์สเรียนภาษาเกาหลีแบบเข้มนั้น จะเรียนทั้งหมด 200 ชั่วโมงในหนึ่งเทอม วันจันทร์-ศุกร์ เวลา 9:00-13:00 น. ทั้งคลาสจะมีเฉพาะชาวต่างชาติ ซึ่งเราได้เพื่อนเยอะมากจากคอร์สนี้ สำหรับเราข้อดีของม.ฮันกุ๊กคือคนไทยน้อย ทำให้ได้ใช้ภาษาอังกฤษและเกาหลีอย่างเต็มที่ ทั้งสองเทอมที่เราไปอยู่มาได้เพื่อนคนไทยจากม.นี้แค่คนเดียว ขณะที่มหาวิทยาลัยอื่นมีคนไทยเกือบครึ่งห้องก็มี

หนึ่งในแอปพลิเคชั่นที่แนะนำสำหรับนักศึกษางบน้อยคือแอปฯที่มีชื่อว่า 당근 (ทัง-กึน) เป็นแอปฯซื้อขายของมือสองที่คนเกาหลีใช้กันทุกคน แอปฯนี้ช่วยให้เราได้ของใช้จำเป็นในที่ราคาถูกมาก ๆ โดยการซื้อขายจะเป็นการนัดรับและจ่ายเงินกันโดยตรงเป็นส่วนมาก เพราะจะทำการซื้อ-ขายกันได้ต้องอยู่ในละแวกเดียวกันเท่านั้น! อย่างในรูปคือเราได้โคมไฟอ่านหนังสือมาในราคาไม่ถึง 120 บาท

หนึ่งในสิ่งที่ชอบมากที่สุดของม.ฮันกุ๊กคือห้องอ่านหนังสือ (열람실) ที่นั่งสบาย เสียงเงียบกริบ บรรยากาศเหมาะแก่การอ่านหนังสือ ไม่ต้องแย่งกันเพราะการจองที่นั่งสามารถทำได้ผ่านแอปพลิเคชันของมหาวิทยาลัย สะดวกและดีงาม

เมษายน

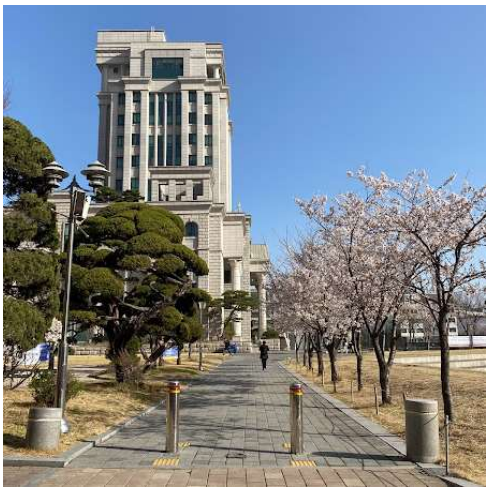

เมื่อเข้าฤดูใบไม้ผลิ สิ่งที่ห้ามพลาดด้วยประการทั้งปวงคือการเดินชมดอก 벚꽃 (พ็อด-กด) หรือดอกซากระเกาหลี ดอกนี้จะร่วงง่ายมากถ้าฝนตก ซึ่งปีของเราก็โชคไม่เข้าข้างฝนที่ตกลงมาทำให้น้องจากไปในเวลาอันสั้น อยู่ให้เชยชมกันแค่ราวอาทิตย์กว่า ๆ เอง ส่วนในรูปนี้เราถ่ายในมหาวิทยาลัยระหว่างเดินไปห้องเรียน แค่เห็นวิวแบบนี้ก็มีกำลังใจในการเรียนต่อแล้ว

รูปนี้คือซุปต็อกบกกีเกี๊ยว (떡국) เป็นเมนูที่เราชอบสุดในโรงอาหารของมหาวิทยาลัย ในแต่ละวันจะมีอาหารขายสองมื้อคือมื้อเที่ยงและเย็น ราคาอยู่ที่ 3,000-3,500 วอน ส่วนตอนเช้าและระหว่างวันจะมีอาหารทานเล่นขายตลอด (รวมถึงรามยอน) ในแต่ละวันจะขายอาหารต่างกันไป สามารถเข้าไปเช็กได้ที่ www.hfspn.co

จากประสบการณ์ คนเกาหลีชอบทานไก่ทอดรสปุริงคีล (뿌링클) มากที่สุด โดยสองแอปพลิเคชันสั่งอาหารที่คนเกาหลีใช้กันเยอะที่สุด ได้แก่ 배달의민족 และ 요기요 ค่ะ เวลาสั่งไก่อย่าลืมสั่งชีสบอลมาด้วยนะ!

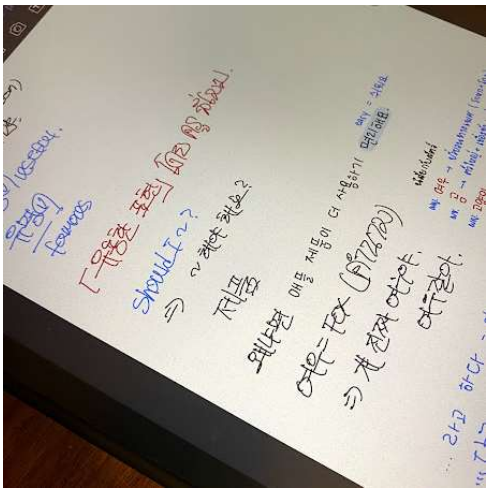

ม.ฮันกุ๊กเป็นหนึ่งในสองมหาวิทยาลัยเกาหลีที่มีเอกภาษาไทย ทำให้เราได้เพื่อนเกาหลีที่สนใจวัฒนธรรมและภาษาไทยด้วย ในรูปคือโน้ตที่เพื่อนเกาหลีสอนภาษาเกาหลีให้เรา จะบอกว่านักศึกษาเกาหลีที่นี่พูดภาษาไทยกันเก่งมากนะ เก่งจนเราอายในสกิลภาษาเกาหลีของตัวเองเลย ฮา

เดือนเมษายน สิ่งที่ประทับใจเรามากที่สุดอีกอย่างหนึ่งคือนิทรรศการดอกทิวลิป มีหลายที่แต่เราแนะนำให้ไปที่ Seoul Forest (서울숲) เป็นสวนสาธารณะในโซลที่กว้างมาก ไปกี่ครั้งก็หลงรัก และเหมือนเดิมคือดอกไม้พวกนี้มาไวไปไว ให้รีบชวนเพื่อนไปดูก่อนร่วงนะ

ไม่เชื่อก็ต้องเชื่อแต่นี่คือดอกไม้บนทางเท้าของประเทศเกาหลี เป็นดอกไม้จริง ๆ ไม่ใช่ดอกไม้ปลอม เห็นแล้วอิจฉาคนเกาหลีที่รัฐบริหารเงินภาษีของประชาชนอย่างคุ้มค่า ส่วนคนชอบดอกไม้อย่างเราก็ฟินไปเลยสิคะ

พฤษภาคม

รูปนี้คือรูปที่ถ่ายกับเพื่อน ๆ และอาจารย์ในคอร์สเรียนภาษาเกาหลี สาเหตุที่มาเจอและถ่ายรูปด้วยกันได้เป็นเพราะมหาวิทยาลัยของเราให้เด็กคอร์สภาษาไปเรียนที่ห้องได้สัปดาห์ละ 2 วัน ส่วนที่เหลือ 3 วันเป็นออนไลน์ ทั้งนี้ก็เป็นเพราะคอร์สเรียนภาษาจะมีจำนวนนักเรียนต่อห้องน้อย (ประมาณ 10-12 คน) ขณะที่คลาสปกติที่มีจำนวนนักเรียนเยอะอาจทำไม่ได้ ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ของโควิดในขณะนั้นและข้อกำหนดของรัฐบาลด้วย

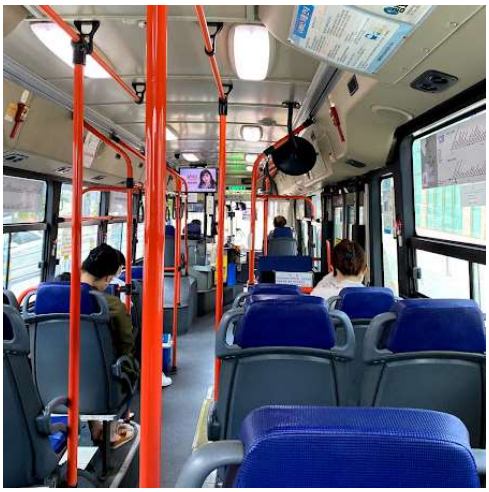

รูปนี้น่าจะเป็นตอนที่ลองขึ้นรถบัสครั้งแรก ก่อนหน้านี้กลัวว่าจะยุ่งยากไม่เข้าใจ เพราะเคยชินกับความลำบากของการขึ้นรถเมล์ที่ไทย แต่พอได้ลองขึ้นดูแล้ว กลายเป็นหลงรักระบบขนส่งสาธารณะเกาหลียิ่งขึ้นกว่าเดิมอีก ตอนนั้นเพื่อนเกาหลีเป็นคนสอนให้ใช้แอปพลิเคชันในการดูสายรถ นอกจากจะสะดวกและตรงเวลามากแล้ว ยังสามารถตั้งค่าให้แอปฯแจ้งเตือนเราก่อนถึงป้ายได้ด้วย เป็นประโยชน์กับคนชอบนั่งเลยป้ายแบบเรามาก

สัญญาว่ารูปนี้จะเป็นรูปสุดท้ายเกี่ยวกับดอกไม้แล้วค่ะแหม! ก็ฤดูใบไม้ผลิมีแต่ดอกไม้สวย ๆ เต็มไปหมดเลยนี่หน่า หลังจากที่ดอกพ็อดกดและทิวลิปหมดไป ก็จะมีช่วงที่ดอกกุหลาบบานทั่วเกาหลีด้วย มองไปทางไหนก็มีแต่สีแดงชมพูสวย ๆ เต็มไปหมด ปล.รูปนี้ถ่ายแถว ๆ ประตูหลังม.ฮันกุ๊กนี่เองค่ะ

หลายคนคงรู้จักพระราชวังคย็องบกกันดีอยู่แล้ว แต่จะมีสักกี่คนที่รู้ว่าเราสามารถไปชมวังตอนกลางคืนได้ด้วย! เราเองก็ไม่เคยรู้จนมีเพื่อนญี่ปุ่นชวนไป ซึ่งการเที่ยวชมวังตอนกลางคืนนั้นไม่ได้เปิดให้เข้าได้ตลอด ในหนึ่งปีจะมีแค่ไม่กี่ช่วง ให้ลองติดตามข่าวดูเรื่อย ๆ นะ (Keyword: 경복궁 야간개장)

หลังจากนั้นไม่นาน เราก็ได้ไปเที่ยววังอีกครั้งเพราะอยากลองใส่ชุดฮันบก รอบนี้ไปตอนกลางวันกับเพื่อนคนไทย ข้อดีของช่วงโควิดคือแทบไม่มีนักท่องเที่ยวเลย ถ่ายรูปแบบไม่มีคนอื่นติดมาในเฟรมได้สบาย จะบอกว่าปัจจุบันเกาหลีพัฒนาชุดฮันบกออกมาหลายแบบ มีทั้งแบบดั้งเดิมและสีพาสเทลน่ารัก ๆ แบบในรูปด้วย และถ้าใส่ชุดฮันบกไปก็ไม่ต้องจ่ายค่าเข้าวังด้วยนะ แต่ค่าเช่าชุดก็แพงใช้ได้เลยทีเดียว

สำหรับใครที่อยากลองอาหารเกาหลีที่เป็นเกาหลีแท้ ๆ แนะนำให้ไปตลาดกวางจัง (광장시장) อยู่ไม่ไกลจากมหาวิทยาลัย อย่างในรูปเราได้ลองไปทานเกี๊ยวและเส้นสดกับเพื่อนชาวจีน เป็นร้านที่ได้ไปออกในสารคดีของ Netflix ด้วย

มิถุนายน

หลังจากเรียนคอร์สภาษาเกาหลีจบ จะมีช่วงปิดเทอมสั้นประมาณ 2-3 สัปดาห์ ปกติเราจะไปเที่ยวต่างจังหวัดกับเพื่อนในช่วงนี้ โดยที่แรกที่เราได้ไปคือ เมืองซกโช จังหวัดคังวอน ไปกับเพื่อนญี่ปุ่น เป็น one-day trip นั่งรถบัสไปเช้าเย็นกลับ ถือเป็นจังหวัดที่ไปง่าย สวย ที่เที่ยวเยอะ เป็นวันที่มีความสุขมากอีกวันนึงเลย

เวลาไปเที่ยวทะเลเกาหลี สิ่งหนึ่งที่ขาดไม่ได้เลยคือการทานปลาสด (회) จานนี้เราทานที่ซกโชนั่นแหละ เนื้อปลาสด อร่อย ทานคู่กับวาซาบิหรือน้ำจิ้มสีแดง ๆ ที่มีเฉพาะในเกาหลี

ที่เกาหลีแต่ละเมืองจะมีอาหารขึ้นชื่อต่างกัน ถ้าไปซกโชจะต้องทานเป็นซุนแดปลาหมึก (오징어순대) ปกติแล้วเราไม่ชอบทานซุนแดซึ่งเป็นไส้กรอกเลือดทำจากหมู แต่ซุนแดปลาหมึกถือว่ารสชาติใช้ได้เลยทีเดียว

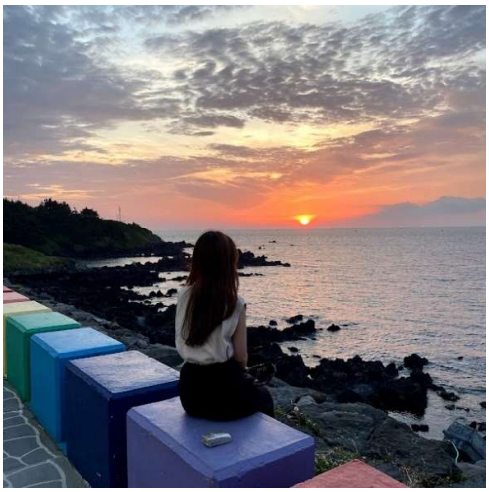

ที่ที่สองที่ไปคือเกาะเชจู เป็นหนึ่งในสถานที่ที่คนไปเที่ยวเกาหลีห้ามพลาด คนเกาหลีเองก็มักจะนึกถึงเกาะเชจูเป็นอันดับต้น ๆ เวลาไปเที่ยวเช่นกัน แต่เคยได้ยินว่าเกาะเชจูมีอากาศค่อนข้างแปรปรวน ตอนที่เราไปก็เจอวันที่ฝนตกด้วย โชคดีที่วันแรกฟ้าโปร่ง ได้นั่งมองพระอาทิตย์ตกดินสวยจนยังรู้สึกประทับใจมาถึงทุกวันนี้เลย

และที่ที่เราประทับใจมากที่สุดก็คงจะเป็นเกาะอูโด เป็นเกาะเล็ก ๆ ที่อยู่ฝั่งตะวันออกของเกาะเชจูอีกที เนื่องจากเกาะมีขนาดเล็กจึงสามารถขี่จักรยานหรือขับรถไฟฟ้าคันเล็กทั่วเกาะได้ (ต้องมีใบขับขี่สากล) ทั้งท้องฟ้า น้ำทะเล และสิ่งปลูกสร้างในนั้น ทุกอย่างสวยลงตัวมาก สวยจนคิดว่าสักวันต้องพาครอบครัวมาเที่ยวที่นี่ให้ได้!

พอเข้าเทอมซัมเมอร์ รูมเมทของเราก็ได้ย้ายออกไป ทำให้เราได้เริ่มใช้ชีวิตคนเดียวในเกาหลี เราพักในหอพักของมหาวิทยาลัยชื่อ INTERNATIONAL HOUSE A เป็นหอที่ทำอาหารได้ มีครัวแยก มีเครื่องซักผ้าในห้อง ตั้งอยู่นอกมหาวิทยาลัยและไม่จำกัดเวลาเข้า-ออก มีแค่ 6 ชั้น ชั้นละ 3 ห้อง ตอนที่เราอยู่เพื่อนร่วมหอเป็นชาวตะวันตกหมดเลย นอกจากเมเนเจอร์หอที่เป็นนักศึกษาเกาหลีแล้ว ก็เห็นจะมีแค่เราคนเดียวที่เป็นเอเชียตาดำ ๆ ส่วนเพื่อนญี่ปุ่นจีนก็อยู่หอในกันหมด เลยเดาว่าทางม.อาจจะเลือกเฉพาะ English speaker ให้มาอยู่ที่นี่ แต่เบื้องต้นตอนเรากรอกใบสมัคร ทางมหาลัยฯให้เลือกได้ว่าอยากพักที่ไหน แต่ไม่การันตีว่าจะได้เข้าพักหรือไม่

ข้อมูลพอหักเพิ่มเติม

https://sites.google.com/hufs.ac.kr/hufsinternationalexchange/Housing/Seoul-Campus-Dorms/International-House-A-and-B?authuser=0

กรกฎาคม

ที่บอกว่าอยู่ไปอยู่มาต้องตรวจ PCR-TEST เป็นสิบรอบนั้นไม่เกินจริง ตอนนั้นมีนักศึกษาที่เรียนอยู่ห้องข้าง ๆ ติดโควิด ทางมหาลัยฯจึงให้นักศึกษาไปตรวจและนำผลไปแจ้งกับทางมหาลัยฯ ซึ่งที่เกาหลีจะมีจุดตรวจเยอะมาก และที่สำคัญฟรีค่ะ แค่วอร์คอินเข้าไปก็ได้ตรวจฟรี และรอผลทางโทรศัพท์วันรุ่งขึ้น

อีกหนึ่งสิ่งที่ประทับใจในประเทศเกาหลีคือเราทำบัตรประจำตัวหายเมื่อครั้งที่ไปเที่ยวเกาะอูโด ตอนนั้นถอดใจและคิดว่าคงต้องเสียเงินทำใหม่ที่ตม. แต่ปรากฏว่าเมื่อนำเอกสารไปทำใหม่ เจ้าหน้าที่ก็แจ้งว่ามีบัตรของเราอยู่ แม้ว่าจะทำหายที่ใต้สุดของประเทศ บนเกาะของเกาะอีกที แต่ประเทศเกาหลีก็ยังช่วยนำของสำคัญกลับมาส่งให้ได้สุดยอดมาก!

มีคนเคยบอกว่าหน้าร้อนเกาหลีร้อนกว่าไทย เป็นเรื่องจริง ช่วงนี้คนเกาหลีจะเดินถือพัดลมพกพากันไปมา เราเองก็ทนร้อนไม่ไหว จัดมาด้วย... เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าประเทศเกาหลีถึงคราวร้อนก็ร้อนจริง ๆ นะเออ

สิงหาคม

คอร์สภาษาเกาหลีนั้นไม่ได้แค่นั่งเรียนเฉย ๆ อย่างเดียว แต่ยังได้ทำกิจกรรมสนุก ๆ ในห้องด้วย ทั้งที่เกี่ยวกับภาษาและวัฒนธรรม เช่น เล่นเกมการละเล่นพื้นบ้านเกาหลี แข่งตอบคำถามชิงรางวัล ส่วนในรูปนี้เป็นกิจกรรมที่อาจารย์ให้เรารับบทเป็นเจ้าของบริษัทรับคนเข้าทำงาน โดยเราก็จะได้เป็นทั้งคนสัมภาษณ์และคนถูกสัมภาษณ์เลย

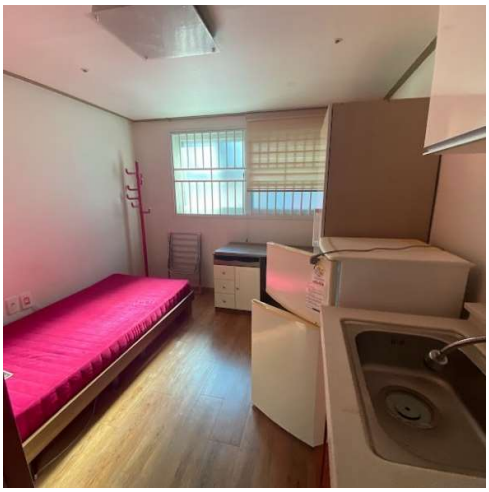

หลังจากที่เราหมดสัญญากับหอพักของมหาลัยฯ ก็ตัดสินใจหาที่พักเองข้างนอกเพื่ออยู่คนเดียว โชคดีมากที่ได้ห้องราคาไม่แพง และอยู่ใกล้มหาลัยฯมาก ๆ ค่าห้องรายเดือนรวมแล้วพอ ๆ กับหอในและข้อดีคือไม่ต้องมีรูมเมท ข้อแม้คือต้องจ่ายค่ามัดจำค่อนข้างแพง แต่จะได้กลับทันทีหลังหมดสัญญา โดยการหาห้องแบบนี้ต้องติดต่อผ่าน 부동산 หรือนายหน้าเท่านั้น ที่เกาหลีหาง่ายมากมีทุกหัวมุม เยอะกว่าร้านสะดวกซื้ออีก เวลาเลือกบ้านหรือทำสัญญา แนะนำให้หาเพื่อนเกาหลีไปช่วยคุยด้วยนะ

และแล้วเราก็ได้ฉีดวัคซีนฟรีจากรัฐบาลเกาหลี โดยจะฉีดให้เฉพาะวัคซีน mRNA เท่านั้น (Pfizer, Moderna) ส่วนเราได้ฉีดไฟเซอร์ทั้งสองเข็ม ซึ่งหลังจากฉีดเข็มที่สองครบ 3 เดือน สามารถฉีด Booster Shot ได้เลย แต่เรากลับมาไทยก่อน เลยได้ฉีดไปแค่สองเข็ม

กันยายน

อีกที่ที่ได้ไปเที่ยวช่วงก่อนเปิดเทอมฤดูใบไม้ผลิ คือจังหวัดปูซาน เป็นอีกที่ที่คนเกาหลีและชาวต่างชาติชอบมาเที่ยวพอ ๆ กับเกาะเชจู หาดสวย มีจุดให้เที่ยวเยอะ เป็นอีกที่ที่ควรมาสักครั้งโดยเฉพาะช่วงหน้าร้อน

อินชอนเป็นอีกจังหวัดที่มีทะเล แม้จะไม่สวยเท่าฝั่งปูซาน แต่หากใครไม่อยากไปไกลและอยากไปดูทะเลก็สามารถมาที่นี่ได้ นั่งรถไฟฟ้าจากโซลมาได้เลย มีหลายที่น่าสนใจ เช่น China Town หมู่บ้านการ์ตูน รวมถึงสวนสนุกขนาดเล็กด้วย

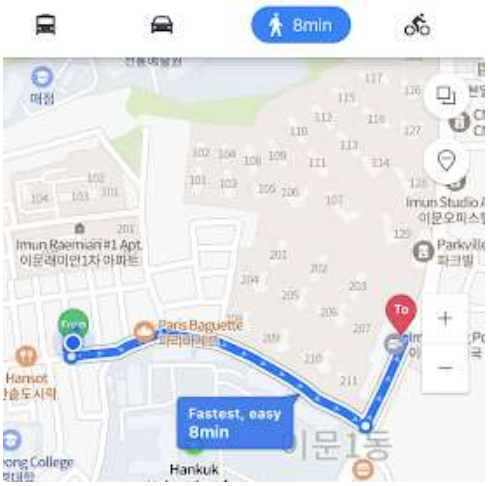

ในเกาหลีจะมีคลินิกเยอะมาก ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นคลินิกเฉพาะทางแต่ละด้าน โดยเราสามารถเข้าไปฉีดวัคซีนที่คลินิกเหล่านี้ได้ (ต้องจองคิวก่อน) ตอนที่เราไปฉีดไฟเซอร์เข็มสองก็ได้เลือกคลินิกแถวบ้าน ใช้เวลาเดินไปแค่ 8 นาที

ตุลาคม

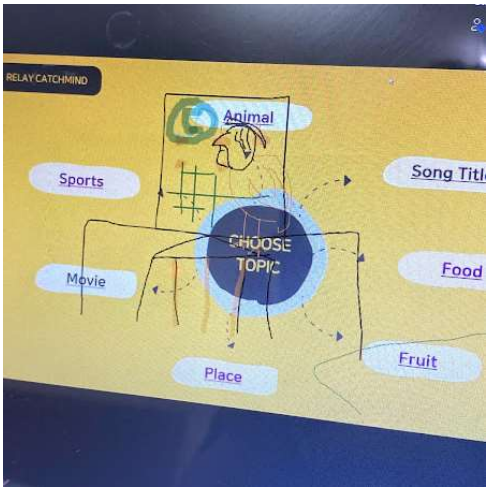

ทางกลุ่ม International Student Organization (ISO) ของม.ฮันกุ๊กจะจัดกิจกรรมบัดดี้ทุกเทอม ต้องสมัครเอง และไม่ใช่ทุกคนที่จะได้รับคัดเลือก ดังนั้นตอนส่งใบสมัครต้องตั้งใจตอบคำถามนิดนึงนะคะ ด้วยสถานการณ์โควิดทำให้ไม่สามารถจัดกิจกรรมแบบออฟไลน์ได้ แต่เราก็ได้เพื่อนเกาหลีดี ๆ จากกิจกรรมนี้ด้วย ในรูปนี้เป็นตอนเล่นเกมใบ้คำกันค่ะ

ร้านเกมหรือร้านเน็ตเกาหลีเป็นอีกที่ที่ค่อนข้างต่างกับที่ไทยมาก ปกติจะเปิดตลอด 24 ชั่วโมง แต่เพราะโควิดจึงทำให้ต้องปิดเร็วขึ้น โดยเราสามารถสั่งอาหารจากคอมฯ ของเราเอง รอพนักงานมาเสิร์ฟและรูดบัตร มีทั้งอาหาร คาว ของหวาน และเครื่องดื่ม หากใครมีโอกาสต้องมาลองเปิดประสบการณ์ด้วยตัวเองสักครั้ง

ย่านมหาวิทยาลัยเกาหลีมักจะมีร้านถ่ายเอกสารแบบนี้อยู่ ซึ่งจะเปิดตลอด 24 ชั่วโมง ไม่มีพนักงาน ต้องทำเองทุกอย่าง แม้เมนูในเครื่องจะเป็นภาษาเกาหลีล้วน แต่ก็มีไกด์ไลน์บอกว่าต้องทำอย่างไรบ้าง สามารถจ่ายด้วยบัตรได้สะดวกมาก ทำให้เราไม่มีปัญหากับการถ่ายเอกสารที่เกาหลีเลย

ใครที่กลัวว่าอยู่เกาหลีนาน ๆ จะคิดถึงอาหารไทย จะบอกว่าไม่ต้องกลัวเลย เพราะคนไทยในเกาหลีเยอะ ร้านอาหารไทยก็เยอะ คนเกาหลีก็ชอบอาหารไทยกันมากด้วย ร้านไหนมีเชฟคนไทยก็รับประกันความอร่อยได้เลย อย่างกะเพราจานนี้ก็อร่อยมาก อร่อยกว่าที่ไทยอีกนะ แต่ราคาจานละ 300 บาท...

เช่นเดียวกับดอกพ็อดกด ใบไม้เปลี่ยนสีจะร่วงเร็วมาก ถ้าฝนตกทีนึงก็ร่วงไปเกือบหมดเลย ดังนั้นถ้าใบไม้เริ่มเปลี่ยนสีสวยเต็มที่แล้ว อย่าลืมรีบไปเที่ยวชมกันก่อนใบไม้จะร่วงนะ รูปนี้ถ่ายที่ม.ฮันกุ๊กเหมือนเดิม ดูสวยและอบอุ่นสุด ๆ

บิงซูถั่วแดง (팥빙수) เป็นของหวานดั้งเดิมของเกาหลีที่เราชอบมาก ปกติชอบทานถั่วแดงอยู่แล้ว ยิ่งมาจับคู่กับน้ำแข็งไสและถั่วลิสงบดก็ยิ่งอร่อยขึ้นไปอีก ต้องลองนะ!

พฤศจิกายน

ต่อที่ของคาวบ้าง แม้จะดังในหมู่คนเกาหลีมาก แต่เราที่อยู่มาหลายเดือนก็ไม่เคยกล้าทานซุปหม่าล่า (마라탕) สักที แต่พอได้ลองแล้วกลับติดใจมาก ทานบ่อยจนคิดกับตัวเองว่า “นี่เขาใส่อะไรลงไปให้ฉันกินรึเปล่าเนี่ย ทำไมถึงคิดอยากกินตลอดเวลาเลย?” ถ้าใครชอบทานหม่าล่าเสียบไม้ที่ไทย ก็คงชอบเมนูเหมือนกัน

ตอนสอบโทปิก มีโอกาสได้ไปเที่ยวเมืองซูวอน ซึ่งอยู่ทางตอนใต้ของโซล ไม่ไกลมาก สามารถนั่งรถไฟฟ้าหรือบัสมาได้ มีสถาปัตยกรรมเก่าแก่มากมาย อีกทั้งยังมีไก่ทอดหลากหลายรสที่เป็นอาหารขึ้นชื่อของที่นี่อีกด้วย

วันจบคอร์สภาษาเกาหลี จะได้มาเจอเพื่อน ๆ ที่ห้องถ่ายรูป และรับเกียรติบัตรกัน คอร์สนี้เป็นคอร์สภาษาพิเศษ ไม่ใช่วิชาทั่วไปในมหาวิทยาลัย จึงไม่มีหน่วยกิตให้ ส่วนตัวเราเรียนจบวิชาเกาหลี 4 มาจากธรรมศาสตร์อยู่แล้วเลยไม่ได้ตั้งใจเทียบโอนวิชานี้ตั้งแต่แรก แต่ถ้าหากน้อง ๆ คนไหนอยากเทียบโอน ให้ลองปรึกษาอาจารย์ภาคเกาหลีศึกษาก่อนนะคะว่าสามารถเทียบโอนกลับมาได้หรือไม่

ธันวาคม

เราเข้าใจมาตลอดว่า Everland มีแค่โซนสวนสนุก แต่ความจริงแล้วมีโซนที่สามารถเข้าไปชมสัตว์น้อยน่ารักได้ด้วย มีสัตว์หลากหลายชนิด รวมถึงแพนด้าอีกหลายตัว เป็นเหมือนสวนสัตว์ย่อม ๆ เลยล่ะ นอกจากนี้ยังมีเครื่องเล่นอย่าง T-Express หรือรถไฟเหาะรางไม้ที่มีความชันมาก สวนสนุกสามารถเดินทางมาได้ง่ายด้วยรถบัส ควรหาเวลามาเที่ยวกับเพื่อน

โซลเป็นเมืองแห่งศิลปะ มีการจัดนิทรรศการเยอะตลอดปี ทั้งที่เสียและไม่เสียค่าเข้า คนรักศิลปะมาแล้วต้องหลงรักที่นี่

คนเกาหลีชอบดื่มกาแฟมาก จึงมีคาเฟ่เยอะเป็นดอกเห็ด แต่นอกจากจะมีคาเฟ่สวย ๆ เยอะแล้ว ประเทศเกาหลียังให้ความใส่ใจกับหน้าตาของขนมอีกด้วย (ส่วนรสชาตินั้นอีกเรื่องนะ) เห็นแล้วรู้เลยว่าทุกองค์ประกอบคือคิดมาแล้วอย่างดี

เมื่ออยู่ต่างประเทศนาน ๆ ก็ต้องมีสัมภาระเยอะเป็นธรรมดา โดยเฉพาะเกาหลีที่เป็นผู้นำด้านแฟชั่น ไหนจะเสื้อผ้าหน้าหนาวที่ทั้งหนาและหนัก ดังนั้นก่อนกลับจึงต้องส่งสัมภาระกลับไทยผ่านไปรษณีย์เกาหลีก่อน แนะนำให้ส่งทางเรือเพราะค่าส่งไม่แพงมาก ประมาณกิโลกรัมละ 100 บาท ทางเราส่งไปสองกล่อง รวมแล้วเกือบ 30 กิโลกรัม จ่ายไปทั้งสิ้น 94,000 วอน

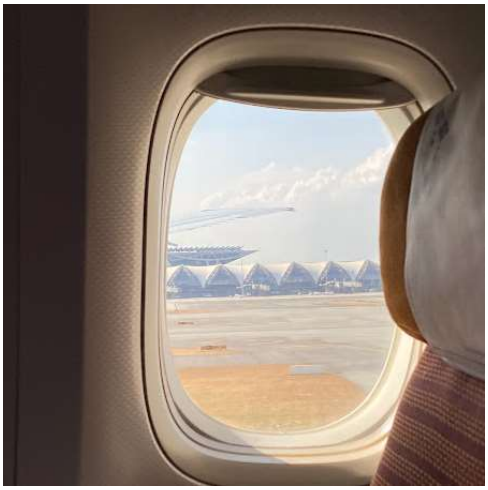

สวัสดีประเทศไทย :)

โชคดีที่เรากลับมาทันช่วงนโยบาย Test and Go พอดี คือกลับมาตรวจโควิดด้วยวิธี PCR-TEST หนึ่งครั้งและกักตัวกับโรงแรมที่กำหนด (จ่ายเงินเอง) เพื่อรอผลตรวจ 1 คืน หากไม่พบเชื้อก็ไม่จำเป็นต้องกักตัว แต่ปัจจุบันได้มีการเปลี่ยนแปลงนโยบายแล้วเนื่องจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสสายพันธุ์ Omicron ดังนั้นจึงควรติดตามข่าวสารที่ไทยตลอดเวลาก่อนการเดินทางกลับ ทางด้านสนามบินเองก็สามารถจัดการได้ในระดับดี ไม่มีปัญหาอะไรมาก ถือเป็นการสิ้นสุดประสบการณ์ณ ประเทศเกาหลีเวลา 10 เดือน 14 ของเราได้อย่างสวยงาม